

JULI 1948 • 2. AARGANG • VII

PAPÆSKEN

Personaleblad for

PHILIPS · ASAS · POPE

PHILIGRAN

Vi var en lille smule chokorede, da vi i sidste „philigran“ ikke var i stand til at fremrylle een eneste meddelelse om bryllup, forlovelse eller lign. — vi anede faktisk, at den almindelige depression og sommerferietrøthed begyndte at præge også disse livsvigtige foreteelser. Heldigvis var det ikke så galt. Nu er der igen flugt over feltet, og vi iler med at bringe meddelelser om de nyeste begivenheder.

Afdelingschef Alvar Fischer har den 18. juni indgået ægteskab med fru Ruth Brask Sørensen. Denne begivenhed forøgede Fischers børneskare fra 3 til 5 og medførte for det største nødvendigheden af villaskifte til større forhold fra Rosenstandsvej 21 til Jahnsensvej 3, og for det andet, at Fischer nu kan ansøge om at blive medlem af den lille eksklusive forening „De fire PHer“. For uindviede oplyses, at denne foreningstitel dækker over navnet: PHattige PHilips-PHædres PHodbeklædning. Her er altså en del at gratulere til, og PAP-Æsken gør det af oprigtigt hjerte.

Forstærker-tekniker, Haakon Gyldal er også genindtrådt i den hellige ægtestand, idet han den 17. juli indgik ægteskab med kontorassistent, frøken Ellen Jensen. PAP-Æsken gratulerer.

Den 9. juli har service-tekniker, Willy Svanevik indgået ægteskab med frøken Marie-Louise Sandal. Vi gratulerer.

Bogholder Erwin Nommensen, H.B., bliver den 7. august viet til frøken Edel Mortensen. Vi bringer vor hjerteligste lykønskning.

Alle tiders dristigste Tarzan-fortolker, Phipofiasupfaderen, vandrehjemmenes skræk, lystsejleren, gågængermanden, petreabetvingeren og ungkarlenes ukronede konge, jyllandsrepræsentant Ole Lützen, bider den 25. august hovedet af al ungkarleskam og indgår denne dato ægteskab med frøken Edith Rasmussen. Der ville ikke være reifærdighed til, om ikke PAP-Æsken benyttede denne lejligh-

hed til at bringe de allerbedste ønsker for PAP-Æskens første redaktør og hans viv. Vi gør det og skal ganske undlade at garnere ønskerne med noget om træpez, lup eller lignende.

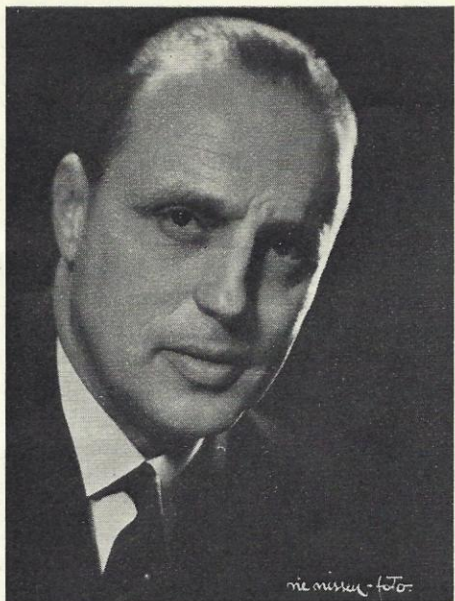
Tirsdag den 17. august bliver repræsentant J. A. Jacobsen, ASAS Silkeborg-afdeling, 50 år, og skulle — hvis man da overhovedet tør tro på rygten — dermed blive voksen. J. A. Jacobsen har i bogstaveligste forstand trådt sine børnesko i firmaets tjeneste, idet han allerede som 11-årig begyndte sin karriere som eftermiddagsbud. 39 år er en lang tid, så der er ikke noget at sige til, at han var træt på skovturen i år. Vi bringer denne fødselsdagsmeddelelse i god tid, bl. a. også af den grund, at Jacobsen, der jo skal deltage i jubilæumsfesten for Chr. Olsen, den 16. august, muligvis bliver så træt, at han selv helt glemmer sin fødselsdag dagen efter. PAP-Æsken gratulerer.

Vi skrev i referatet af det nordiske fodboldstævne om den norske målmand, Roar Solstad's forstuvede ringfinger. Ved hjemkomsten til Oslo viste det sig desværre, at det ikke blot var en forstuvning, men at fingeren var brækket og oven i købet på to steder. Solstad er endnu — i begyndelsen af juli — sygemeldt, og vi sender ham de bedste ønsker om en snarlig helbredelse.

Da den nybagte overassistent Erik Skov, forleden morgen på cykel var på vej til kontoret, blev han overhalet af repræsentant Vald. Hinrichsen, som uden at hilse kørte forbi ham. Skov prægede ham let fornærmet og spurgte, om han ikke kunne hilse — nå, jo forresten, svarede manden, og så kørte de side om side, til de måtte standse for rødt lys. Da de holdt der, spurgte manden: hvorfor vil De egentlig ha', at jeg skal hilse på Dem. Så vågnede Skov — det var slet ikke Hinrichsen.

Fra reklamens overdrev

„Fanden ville blegne, hvis han vidste, hvor billigt vi sælger bibles“, skrev et stort amerikansk bogforlag i sine annoncer.

Direktør N. B. Sommerfeldt

Den 1. august begynder et nyt kuld lærlinge deres uddannelse i vore firmaer. I denne anledning har vi formået selskabets adm. direktør, N. B. Sommerfeldt, til at fremsætte følgende udtalelse til firmaernes nye medarbejdere:

Efter Deres veloverståede examen er der vel ikke noget at sige til, at De i ungdommeligt overmod venter, at hele verden — in casu dansk forretningsverden — står Dem åben. Det gør den forsåvidt også, men den gør det bare ikke ubetinget. Ligesåvel som der til danske arbejdsgivere stilles vidtgående krav til en ordentlig lærlingeuddannelse, må der også fra arbejdsgivernes side stilles visse krav til de lærlinge og foreldre, der har lagt denne lærlingeuddannelse i vore hænder. Der er en betydelig forskel på skoletidens skematisk tilrettelagte arbejdsdag og den arbejdsdag, De vil blive præsenteret for i det praktiske liv. I den arbejdsdag, De nu skal lære at kende, er det ikke

altid muligt at have et bestemt skema ved hånden, nej — De vil ofte få lejlighed til at udvise et personligt initiativ ved udførelsen af Deres forskellige opgaver, og jo bedre De løser selv de simpleste opgaver, jo bedre går hele forretningsmaskineriet. De vil selvfølgelig blive omhyggelig instrueret og vejledet, og til Deres disposition i arbejdet får De de mest moderne og tidssvarende hjælpemidler, således at den rent praktiske side af sagen er i den skønneste orden. Ved siden af den praktiske uddannelse kommer den teoretiske på handelsskolen. Her er alene den enkelte lærlings flid og påpasselighed afgørende for det gode resultat, der skal nås. Lad det ikke blive ved den obligatoriske handelsmedhjælperexamen, gå videre indenfor det felt, som nu har fanget Deres interesse under uddannelsen. Det må være hovedreglen, at enhver af vore lærlinge søger supplerende uddannelse ved de højere handelslæreanstalter i de fag, de kommer til at arbejde med, regnskabsvæsen — salg — organisation — reklame etc., og frem for alt forøg Deres sproglige viden. En betingelse for den helt rigtige karriere i en verdensomspændende organisation som vor er, at man behersker i hvert fald et af hovedsprogene.

Som De vil forstå, skal der også fra Deres side gøres et virkeligt stykke arbejde, men det er mit håb, at De vil gå til opgaven med den loyalitet og interesse, der er den første forudsætning for at nå et godt resultat, hvis De så lægger al Deres energi og vilje i arbejdet, er der en mulighed for at nå stjernerne.

Velkommen til arbejdet!

FROKOSTSTUENS

- Nyindretning -

Af Arne Echardt

Hvor mange gange har De ikke ladet Dem forbavse, imponere, irritere eller simpelthen bluffe af de indtil trivialitet kendte annoncer, der viser mennesker eller genstande „Før“ og „Efter“ en eller anden vidunderkur? De husker sikkert den lille, fede og pilskaldede mand, der efter flittigt brug af en eller flere flasker mirakeleleksiir optræder med kraftigt, glansfuldt og bølget hår. Og det fra naturens hånd noget misdannede ansigt, der efter en ansigtsløftning hos Dujardin fremvises med en klassisk, græsk profil (protesen er udført af Anna Krestensen).

Og ved De hvad? Nu vil PHILIPS vise et sådant eksempel — nemlig frokosten i Krystalgade „Før“ og „Efter“ ombygningen. Lad os begynde med at undskylde, hvis De har fået lidt glasuld ned på ryggen eller i kaffekoppen. Se stort på det, for det bliver meget værre, når håndværkerne tager fat for alvor i de nærmeste dage.

I stedet vil vi fordybe os lidt i grundelsen for ombygningen. Direktionen har altid haft et stort hjerte for personalets velbefindende og under parolen: „Alt for både små og

store“, fik de små overdraget den fine børnehave, medens de store så skal have en dejlig frokoststue. Man erkendte betydningen af den halve times daglige hvilepause i hyggelige omgivelser. „Det er ikke det, man slapper a', der gør'et, men det er måden altså, at man slapper a' på.“

Og hvordan kan man nyde lommemaden i et halvmørkt, kedeligt lokale med en udsøgt samling af forskellige inventargenstande med imiterede lædersæder med messingsøm på gamle stole, borde i 17 forskellige størrelser og med malede, linoleumsbelagte eller glasindfattede bordplader? Her måtte gås rationelt til værks.

Vi henvendte os til Illums Bolighus for at sikre leverancerne til et smukt interiør efter en plan udarbejdet af arkitekt Frode Holm, M. D.A. Planen tager hensyn til, at vi, når ASAS i begyndelsen af 1949 flytter fra Krystalpassagen, kan indtage den nuværende ASAS prisafdeling i frokoststuen. Hvor skillevæggen står i dag, skal der i stedet opsættes en skydevæg, således at det mindre lokale på mødeaftener kan lukkes af som foredragssal, medens det store lokale kan stå klar til det øvrige selskabelige samvær. Længs hele den faste væg — modsat indgangsdøren indrettes en række skabe bag et panel af mahognitræ, der går fra gulv til loft. I nichen til venstre for indgangsdøren (omkring hvilken der iøvrigt bygges et vindfang) indrettes ligeledes skabe i samme stil. Fru Daugaard's kontor flyttes over i den modsatte side af lokalet, og omkring hele udleveringsskranken bygges et „proscenium“, således at der praktisk taget lukkes helt af ud til køkkenet. Alle faste vægge, hvorpå der ikke indrettes skabe, beklædes med profilerede maghog-

nilister. Den akustiske støjdemping af lokalet er allerede foretaget ved opsætning af lydabsorberende materialer bag perforerede plader i loftet. Også ventilationsforholdene bliver forbedrede, idet der installeres 2 udsugningsanlæg samt friskluftventiler. Philoraafdelingen overgår sig selv ved at sørge for en glimrende belysning, hvorved armaturerne indbygges i loftet, således at vi undgår nedhængende armaturer. Fra deres skjul i loftet vil et antal af forstærkerafdelingens uovertræffelige højttalere forsøge frokostpausen med udsendelse af liflig musik.

Det var lidt om lokalet og det faste inventar. Men hvad sætter vi så ind i dette mondæne etablissement? Jo, der kommer 25 lysegrønlakerede borde med plads til 4 personer ved hvert. Stolene bliver af naturbehandlet træ med polstrede sæder indfarvet efter væggenes mahogni. Til at sætte servicet på, når frokosten indtages, får vi doyles (lunchservietter) i smukke, livlige farver. For vinduerne får vi lavendelblå gardiner — og persiennner, ikke at forglemme. Og så skal vi have blomster og grønne planter. Mange blomster. Mange grønne planter. De skal anbringes alle vegne, hvor der er mulighed for det. I vindueskarmene, i et smukt blomsterarrangement bestående af 8 store blomsterkrybber midt i lokalet. Op ad de nye, runde søjler skal der slynge sig vedbend, vin el. l. (kunne vi få slyngroser til at trives der, gjorde vi det såmænd nok). Et smukt glasskab til alle sportsafdelingens pokaler bliver placeret på væggen til højre for indgangsdøren.

Også „bag kulisserne“, d. v. s. i køkkenet, indføres forbedringer. Der kommer en ny elektrisk kaffemaskine, varmekbord, opvaskemaskine etc.

Ombygningen af frokoststuen — bortset fra det nuværende kontorlokale — skulle være færdig inden udgangen af august. Vi lukker sikkert nogle dage, medens det værste rod står på. I den tid må vi spise „skuffemad“, men så går i vi ind til en ny og bedre tilværelse. De ved nok, at der i de fleste offentlige parker er opsat et skilt: „Anlægget stilles under publikums beskyttelse“. Et sådant skilt finder arkitekten af æstetiske grunde ingen plads til i frokoststuen, men vi kan også meget bedre stilstiende blive enige om, at vi alle vil passe på den. Nu får vi et festligt og hyggeligt lokale, hvor vi ikke alene kan spise frokosten, men hvor også personaleforeningens møder, klubaftener o. l. kan afholdes, og så skal det kun være en glæde at bevare den uden skår og mangler i fremtiden.

Forenings Nyt

Efter at selskabernes direktioner har godkendt det pensionsreglement, der er en følge af de ret gennemgribende ændringer, der er udvirket i vor pensionsordning, har PAP's bestyrelse haft lejlighed til at gennemgå det, og der blev ret hurtigt opnået godkendelse af det.

Hermed er vor opgave i forbindelse med en forbedring af vore pensionsforhold altså afsluttet. Det har været et yderst interessant arbejde, som dog i længden ikke har kunnet undgå at virke noget trættende. Imidlertid bør det fastslås, at den ordning, der nu er opnået, ikke alene er den bedst mulige, men at den — alle forhold taget i betragtning — må siges at tangere det ideelle.

(Fortættles side 12)

Personalia * Lokalia

Hansen, H. V., f. 21. 2. 1908. Teknisk afdelingsleder, Elektronika dept. I 1925 startede TO-R Radio med en medarbejderstab på 2 personer: en bypige og en dito dreng ved

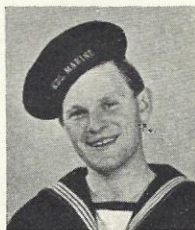
navn Henning. I 1931 mistede et stort dagblad en aften-redaktionsassistent og TO-R en medarbejder, og Henning V., som var mester for begge forsvindingsnumrene, forvandlede sig til automekaniker. I 1932—33 sejlede han, først på fjerne have som kullemp, men efterhånden blev huller op til kulkassen så trangt, at det var nødvendigt med et andet job, og voila! Maskinassistent H. V. åbenbarede sig. Tog en tur til U.S.A. og Århus og mønstrede af — træt af sølivets sorger og glæder. I 1936 forlod H. V. H. Den Tekniske Højskole som civilingeniør og fik efter nogle år hos Standard Electric ansættelse hos PHILIPS. Kalenderen viste da 1. september 1941. Ingeniør H. V. H. har i en årrække været lærer på Teknologisk Institut og var under krigen medarbejder på Polyteknisk Lærestanstalt. Har fornylig solgt et fjernsynsanlæg til Radiofonien. Har altid travlt og kun lidt tid tilovers til sine yndlingshobbies, som er: At ligge vandret, arbejde i sit private laboratorium med tilhørende mekanisk værksted, samt passe sin have. Er ugift, but dear ladies, sometimes his tobacco is a little strong. Evt. forespørgsler kan dog rettes til lokal 310.

Hansen, Holger, f. 26. 7. 1915. Ingeniør, fabrikken XPZPPXRZZOPRTUZXQLDXPTM? — ooXL 4711. Kære læserinde. Da det jo ikke er sikkert, at et mandligt individ er til stede, når De læser ovenstående og følgelig ikke kan fortælle Dem, hvad det betyder, skal vi komme med afsløringen. Det er et Kryptogram, der fortæller H. H.s livshistorie. Det fortæller om hans start på et land-ELværk, hans 2

år ved jydsk dragonregiment. Vandreturen gennem Tyskland, Tjekkosllovakiet, Italien, Østrig og Jugoslavien, og det derefter følgende arbejde med at forbedre hærens kryptografer. På dette område gjorde han flere opfindelser, der blev diskuteret ivrigt i pressen, men ikke desto trods slog han det hen som ingenting, da vi spurgte om de nærmere omstændigheder. Men vi ved, at han efter den historie fra privat side fik tilbud om at læse på Københavns Elektroteknikum med alt betalt. Og i 1945 var H. H. ingeniør og fik et job hos Danbridge og kom via Kejser på Kulturvet til PHILIPS. Her begyndte han den 20. jan. 1947 og vagabonderede rundt i de forskellige afdelinger. Har i dag ledelsen af afdelingen for Philishave og -dyne. Er ivrig vægtløfter og prøver med stor energi at få hele fabriken til at løfte. Fornylig var han med til at starte et old-boys håndboldhold, og skal der skrives en sang i lyntempo, er han altid rede. Han skulle sidde på lokal 9.37, men omstillingsbordet sætter gerne et rundspørge i gang for at finde ham.

Hansted, Jørgen Svane, f. 28. 3. 1924. Kontorist og free-lance reporter i serviceafdelingens rørprøvefelt. Startede sin livskarriere som piccolo i forsikringsselskabet Hafnia, blev derefter arkivar i Danske Phonix, hvorefter han fik ansættelse i et moderne handelsfirma, der handlede med alt lige fra blåsøm til tipvogne. Dette firma krakkede dog kort tid efter Hansted havde forladt det, for at flytte sit „Skilt“ til PHILIPS, hvor han holdt sit indtog 1. august 1944 og med utrættelig iver har virket siden, kun afbrudt af militær indkaldelse til flåden. Hansted har taget både sølv- og guldmærke i moderne dans. Holder i strøgtiden meget af at se på folkelivet i Købmagergade og håber inden længe at få sat et virkeligt holdbart navneskilt på sin dør. Elsker at sludre i telefon, så mangler De — eller ønsker De distribueret en god nyhed — da, følg pilen eller drej Palæ 9301, Lokal 9.

Helstrand, Anker, f. 15. 2. 1918. Ingeniør, neonfabriken, Kigkurren. Lærte hos firmaet Wodskou, hvor han så de første neonrør. Disse flimrende budbringere blev for ham,

hvad øl til maden er for os andre, men neonudsigterne var ikke just strålende på det tidspunkt, så Helstrand gav sig til at vente. Fordrev tiden med at gå på Københavns Maskinteknikum og arbejde hos F. L. Smidt & co. (1½ år), samt

Standard Electric (3 år). I 1944 søgte et firma under billet mrkt. en belysningsingeniør. A. H. svarede, men resultatet var negativt. Ca. 1½ år senere søgte firmaet igen og 1. september 1945 begyndte Helstrand hos ASAS i Neonafdelingen. Den 9. april 1946 flyttede afdelingen ud til Kigkurren. Det er småt med pladsen i Kigkurren, men det er det ideelle sted for A. H., der nu helt og holdent kan kæmpe for sin store lidenskab: oplysning. I ledige stunder spiller han håndbold og bridge. Da vi kom til det med bridgepillet, kunne vi ikke dy os og spurgte A. H., hvad han mente om Ely Culbertsons udtalelse, der fastslår, at bridge næst efter kærligheden er den største inderørsport i U.S.A. „Ja, det må jo være hans hovedpine,“ lod svaret. Helstrand har forskanset sig bag to evigt kimende telefoner SU 5760 og 4218, men med lidt energi kan man godt „komme igennem“ og få at vide, at han — — — er gået.

Henriksen, Edith, frk., f. 30. 12. Korrespondancen. Så første gang dagens lys i Riga og legede som barn i Mariakirkens skygge. Da hun blev lidt ældre, søgte hun ofte hen til restaurant „Cosmopolit“, hvor hun med undrende øjne så på de mange besynderlige udlændinge og lyttede til de mange sære tungeomål, og langsomt begyndte udlængslen og trangen til at beherske de fremmedes sprog at gnave Nogle år senere rejste frk. Henriksen til Lübeck for at gå på handelsskole. Kom senere til København, hvor hun arbejdede for en række firmaer. Fik 15. april 1937 ansættelse hos PHILIPS og tilbringer nu sin dag i korrespondancen. Hobbies: Teater, biograf og sprog. Taler engelsk, tysk, fransk, russisk og tildels dansk. Elsker traveture og har gået Danmark rundt adskillige gange.

Starter hver week-end med ransel og grejer på tur ud i den sjællandske natur. Så der er ikke den krovært på vor ø, der ikke kender lyden af frk. Henriksens sømbeslædede støvler. lokal 361.

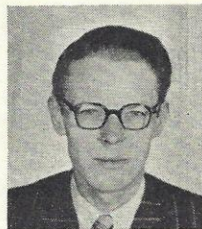
Hermann, C., f. 21. 2. 1918. Ingeniør, laboratoriet. Blev med nød og næppe permitteret fra Polyteknisk Læreanstalt i maj 1943,

men indlagde sig i sommerens løb uvisnelig hæder som kornet af Guds nåde — vel nok på grund af sit kraftige stemmebånd. Så kom den 29. august som indledningen til en tvungen internering. Den 11. oktober slap han imidlertid ud

for 4 dage efter at dukke op på fabriken. Her var man noget i tvivl om, hvor han skulle (og kunne) anvendes, men efter nogle højrostedes diskussioner faldt valget på laboratoriet, hvor han stadigvæk residerer. Privatliv er der ikke meget tid til, men C. H. ser frem til den dag, han kan begynde at få pension, og ville ikke have spor imod at blive emeritus i 33 års alderen. Synes for øvrigt om at læse og glæder sig som et barn til den lille have og rive, han engang skal have. Hans datter kaldes Phrederikke amok med Ph og hans feltråb er for øjeblikket: fidera-fut. Endelig besidder han koncernens største cykelkurv, der med letthed rummer en modtager selv af den største kaliber. Kan De give gode råd med hensyn til at blive pensioneret før tiden, er De velkommen på lokal 9—16.

Hinrichsen, Valdemar, f. 5. 3. 1920. Lampe-repræsentant. Denne fremragende „indianer“ begyndte som journalistelev ved et dagblad i Toftlund, en af disse små idylliske byer, hvor skråderen og redaktøren har fælles saks. Efter 2 år tabte han imidlertid lysten til det ædle håndværk og rejste til Haderslev for at begynde et nyt og bedre liv. Her var han bogholder i 5 år i en maskinhandel. Så blev her også for varmt, og turen gik til Aarhus. Efter en kort periode som møbelrepræsentant i byernes by, slog han sig ned i Køben-

havn sammen med en god ven og startede eet — ja flere — selvstændige firmaer. De herrer forsøgte sig først med isenkram en gros, startede så en dansk-svensk brevcentral. (Vi søger forbindelse med nogle herrer og damer — Svar til „en formue ingen hindring“) og endte med at anviser tilrejsende værelser. Så var kapitalen opbrugt, og da det var umuligt at opdrive telefon og lokale opløstes kompagniskabet. 16. januar 1946 tiltrådte V. Hi. en stilling i lampeafdelingen og i dag er han repræsentant med normal-, foto-, auto- og speciallamper i tasken. Udadtil kan han virke lidt arrogant, vel mest fordi han er lidt af en „tøjindianer“, men de, der kender ham, siger, at han er en stor sportsmand, der hver lørdag efter arbejdets strabadser kan findes på „det lille apotek“ el. lign., hvor han, sammen med andre medlemmer af PH-familien rafler om en enkelt eller to. Så har De nogle rasleproblemer, kan De trykt henvende Dem til mester V.Hi. på lokal 314.

Holm, R. B., f. 1. 11. 1917. Laboratoriet. Har studeret på Polyteknisk læreanstalt i flere etaper. Arbejdede ind imellem hos Sandberg og Fona Radio. Fungerede derefter et par år som

føl, men gik i sommeren 1941 hen og brækkede benet og måtte afslutte manegellivet, men videreførte de nys indvundne erfaringer, som fejlfinder på fabriken. Flyttede i 1942 op i laboratoriet, hvor han efter-

hånden fik tiltræde til det allerhelligste, d. v. s. begynte at arbejde med modtagere. Er i tidens løb blevet en helt Clauson Kaas på det tekniske område og betragtes nærmest som en rådgivende institution. Hans højeste ønske er engang at få en modtager til at lyde ordentligt. Elsker hjemmelivet og er meget stolt af junior, der forresten kaldes Søren Plørsen (Hermann & Holm forsøger til stadighed at overgå hinanden med hensyn til at finde de mest bizarre navne til deres pøder, og et sikkert forlydende fra R.B. vil vide, at Holm er den førende for øjeblikket.). Bemeldte Holm er en herre med stærke følelser, han har således aldrig betrådt en sporvogn, og det bare fordi han ikke kan lide gult. De får ham ved at kalde C. 5988 „oplysningen“ eller lokal 9—39.

Holst, Ole, f. 4. 4. 1920. Forstærkerafdelingen. Ligner Mogens Wieth (af udseende), men er knap så lyrisk. Begyndte efter real-

eksamen i radiobranchen og søgte efter et par år ind hos Fyr- og Vagervæsenet. Her var dog for mange vindeltrapper, der skulle bestiges og O. H. begyndte at trampe nye stier. Først ved at sælge kolonialvarer, senere som assistent i en fabrik for skønhedsmidler. Kom herfra til Tonika som servicemand og videre til Bjørns Radio, hvor han tituleredes forretningsfører. Fik i august 1944 et job i rørprøvefeltet hos PHILIPS, her blev dog snart for meget at bestille, og Holst søgte over i forstærkerafdelingen, hvor han nu sidder på salg og service. Hobbies: Forstærkerafdelingen, rød sodavand og heste. Er iøvrigt kendt for sin umådeligt blide behandling af biler. Således har vi fra autoritative krese erfaret, at det er en ren fejltagelse, at Holst ikke fik førstepræmien i B.T.s § 2 konkurrence. Han sidder ikke på 323, som telefonavlen oplyser, men på lokal 322.

Hougs, Ivar, f. 8. 1. 1914. Ingeniør, Husholdningsafdelingen ASAS. Næde lige at gøre den første verdenskrig med og afgik ca. 20 år efter våbenstilstanden fra Poly-

teknisk Læreanstalt som fuldt udklækket ingeniør. Begyndte med det samme hos Siemens, hvor han fortrinsvis beskæftigede sig med Telecommunication. Ansattes den 1. september 1946 i ASAS nystartede husholdningsafdeling for at varetage den tekniske side af sagen og i den hensigt at forsyne danske hjem med alle de dejlige ting, vi stakkels ægtemænd med selverhvervende koner går og sukker efter. Tænk at kunne gå hjem til et lille dukkekøkken, fatte skruenøglerne, sætte den elektriske rejepillemaskine i gang, skubbe stegen ind i højfrekvensovnen og sætte sig til at læse faximileavisen til sagte akkompagnement af trykkogeren, tvebaksknuseren og den perma-dynamiske cocktailshaker. Ja, Hougs venter vi os meget af.

Han er iøvrigt også begyndt at interessere sig for radio og har startet en „fejlfinder“-virksomhed, idet alle modtagere, der sælges af ASAS skal ha' hans blå stempel. — Når dette læses, vil der formodentlig lyde en mængde vrøds udråb: „Må vi nu være her“ og lign., så vi må hellere tilføje, at kontrollen *ikke* omfatter modtagere af PH-fabrikat. I. H. er vennensæl, elsker fred, ro og familieliv. Bedrev før i tiden fotografering og bedriver til stadighed husflid. Har en udmærket sangstemme og forsømmer ingen lejlighed til at bruge den. Og så skulle De høre hans babysprog: „Op å då på dolen“ etc. Det er rent til grin, — det er. Prøv bare lokal 383.

CHR. OLSENS *Jubilæum*

Mandag, den 16. august, ruller vi den røde løber ud. Varelageret fremtræder i super-pertentlig stand. Ingen støv på hylderne. Hver ting på plads og plads til hver ting. Beholdningen stemmer med lagerkortene. Hver en funktion klapper med 100 % præcision. Flag, flag og atter flag, høj sol og drivhuse af blomster. Så har vi den ideelle ramme om lagerforvalter Chr. Olsens 40-års jubilæumsdag.

Den 16. august 1908 startede Chr. Olsen sin glævedige karriere hos grosserer Axel Schou, som dengang drev forretning med elektriske artikler en gros i Dr. Tværgade 9¹. Hans første arbejde bestod i pakning af varer til forsendelse, kørsel til damper, bane og fragtmænd, og på visse tider af året, hvor der ikke var så meget at bestille med vareforsendelser, var O. også behjælpelig med toldklarering og hjemkørsel fra toldboden og frihavnen. Dengang var der ikke noget, der hed bil, og vognmandskørsel var en meget lille post på budgettet, så derfor måtte O. mange gange selv være hyphest. O.s energi og pligtfølelse svigtede aldrig, og efterhånden som forretningen voksede sig stor, var det ganske naturligt, at O.s arbejdskraft blev taget i brug til mere betroet arbejde.

O. blev derfor først ekspedient, senere overekspedient, dernæst pakmester for at ende som lagerforvalter, hvilken post han har bestridt siden sit 25-års jubilæum i 1933.

Ak, ja 25-års jubilæet, vi mindes et typisk træk fra den dag. C. A. K. Nielsen skulle på kollegernes vegne hente jubilaren, og da han så ham, blev han så rørt, at han gav sig til at græde. Jubilaren blev så rørt over kollegaens rørelse, at også han gav sig til at stortude, og så måtte de to gamle drenge trøste hinanden et kvarters tid inden de kunne vise sig for alt folket.

O. er et stort hjemmemenneske, som sætter familielivet højt, men han holder også meget af at bevæge sig i naturen. En god lommefrokost i det grønne med en lille snaps, en øl og en god cigar sætter O. overordentlig megen pris på. Det er dog først i de senere år, der har været rigtig tid til at dyrke hjemme- og friluftsliv, for det er ikke så mange år siden, det hørte med til god tone, at man ikke holdt fyraften før end „kaptajnen“ på sin aftentur med hun-

U. S. A. har 600 Atom-Bomber

Uenighed om, hvem der skal
have Ansvaret for Lageret

WASHINGTON, TORSDAG. Reuter
Højstaaende militære Embeds-
mænd henstillede i Dag indtræn-
gende til Præsident Truman snart
at træffe Beslutning om Ansvaret
for det amerikanske Lager af Atom-
Bomber i Betragtning af den nuvæ-
rende Verdenssituation
I Henhold til ..

- de kunne jo eventuelt
låne lagerforvalter
CHR. OLSEN, ASAS LAGER
som den 16. august har
været ansat i firmaet
i 40 år - han render
ihvertfald ikke med
nogen af dem.

dene ved 22-tiden havde aflagt visit i forretningen, for at konstatere, om der blev gjort noget ved det. Det er også fra den tid følgende tildragelse stammer: En gang var det lykkedes Chr. Olsen at komme hjem inden ungerne var lagt i seng, og den yngste spurgte da: „mor, hvem er den fremmede mand?“

O.s joviale væsen og lune københavnerhumør, samt alle hans mange andre udmærkede egenskaber har gjort sit til, at ikke alene vi medarbejdere sætter megen pris på ham i det daglige samarbejde, men han har også forstået at skabe sig mange venner blandt kunder og leverandører gennem de mange år.

Vi ønsker hjertelig til lykke med den store jubilæumsdag og håber for O., at de sidste 5 år inden pensionsaldersgrænsen må forløbe med godt helbred, således, at han derefter vil kunne nyde et langt og velfortjent otium.

PRÆMIEOBLIGATIONERNE

Da firmaet udsendte meddelelse om, at medarbejderne kunne købe 2 præmieobligationer kontant, fik PAP den ide, at det jo også ville være rart, om medarbejdere, der ikke på een gang kunne afse penge til kontant køb af obligationer — også kunne komme i betragtning. Firmaet mente imidlertid ikke at kunne financiere købet af obligationer til evt. „afbetalingskunder“, og derfor satte vi os i forbindelse med bankbestyrer Lind i privatbanken. Hr. Lind gik straks ind på vor ide, nemlig at de obligationer, som medarbejdere ønskede på afbetaling, kunne bero i banken, indtil det fulde beløb var betalt. Vi tegnede således et lån på kr. 12.150, som så skal afvikles med $\frac{1}{5}$ hver måned. Hertil kom nogle renter og omkostninger. PAP har opkrævet 1. rate den 1. juli og samtidig beløbet til renter og omkostninger for hele perioden. Obligationerne vil blive udleveret i begyndelsen af november måned. AA

PERSONALE

Pap

Lizzi Nielsen

Anni Andersen

Henning Christensen

Erik Frydendall

Birgit Ega Hansen

Kirsten Jensen

Jørgen Kolstrup

Et hjerteligt velkommen til de nye medarbejdere fra PAP's bestyrelse og PAP-Æskens redaktion.

Tonny Rasmussen

Erling Rindbo

Inga Jørgensen

Carl B. Nielsen

Grete Rosenvinge

Jørgen Schmidt

Kirsten Suneson

Anna-Lise Pedersen

Arne Bengtsen

Emil Christensen

Henning Borg

Ruth Christensen

PHILIPS:

Ansættelser:

15. juli 1948 Lizzi Nielsen, assistent, L.K.
 1. august 1948 Annie E. Andersen, lærling, L.K.
 1. august 1948 Henning Christensen, lærling.
 1. august 1948 Erik Frydendall, lærling, D.B.
 1. august 1948 Birgith Ega Hansen, lærling.
 1. august 1948 Kirsten Jensen, lærling, Finax.
 1. august 1948 Jørgen Kolstrup, lærling.
 1. august 1948 Tonny Rasmussen, lærling.
 1. august 1948 Erling Rindbo, lærling.
 1. august 1948 Grete Rosenvinge, lærling, D.B.
 1. august 1948 Jørgen Schmidt, lærling, L.K.
 15. august 1948 Kirsten Suneson, lærling, D.B.
 1. september 1948 Anna-Lise Pedersen, lærling, Finax.

ASAS:

10. juni 1948 Arne Bengtsen, ingeniør-tekniske afd.
 19. juli 1948 Eva Schou Pedersen, assistent, Haderslev afdeling.
 19. juli 1948 Erik Christensen, lagermedhjælper, Kigkurren.
 1. august 1948 Henning Borg, lærling.
 1. august 1948 Ruth Christensen, assistent, Silkeborg afdeling.
 1. august 1948 Inga M. Jørgensen, lærling.
 1. august 1948 Carl Bernh. Nielsen, lærling.

POPE:

1. august 1948 Kay Andersen, bogholderiet, fra PHILIPS H.B.

PHILIPS:

Fratrædelser:

24. juli 1948 Willy Svanevik, serviceafd.
 31. juli 1948 Edna May-Andersen, L.K.
 31. juli 1948 Lilian Øtting, sekretariatet.

ASAS:

- 1. august 1948 Karen Eilertsen, prisafd.
- 1. august 1948 Jørsi Konggaard, L.K.
- 15. august 1948 Elsa Jensen, Haderslev afdeling.

POPE:

- 31. juli 1948 Ewald Vejle, lagerbogholderiet.

PHILIPS:**Omflytninger:**

- 1. august 1948 Elisabeth M. Langius, L.K. til sekretariatet.
- 1. august 1948 Kay Andersen, H.B., til Pope A/S.

Jubilæer:**ASAS:****40 års ansættelse:**

- 16. august 1948 lagerforv. Chr. Olsen.

10 års ansættelse:

- 1. august 1948 Clara Nørgaard, telefonbordet.
- 1. august 1948 Jørgen Martinsen, bogholderiet.

FORENINGS NYT

Fortsat fra side 5

Vi kunne fra foreningens side have ønsket, at børnerenterne blev forhøjet, men på dette punkt har vi ikke kunnet komme til enighed om en passende løsning. Da spørgsmålet imidlertid ikke er uden betydning, har vi i næste nr. af bladet en artikel om arverente, hvilken pensionsform ganske vist ikke er kollektiv, men på den anden side forholdsvis billig, hvorfor vi har fundet det rigtigst at gøre vore kolleger opmærksom på dens eksistens og fordele.

Vi har haft lejlighed til med direktionen at drøfte lønsituationen. Vi ved meget vel, at dette punkt er et af de pinlige, men vi har ment, at vi burde rejse spørgsmålet generelt, idet i hvert fald en enkelt gruppe synes at være forfordelt, når hensyn skal tages til forøgede leveomkostninger. Arbejdsgiverforeningen har for nogle måneder siden henstillet til sine medlemmer på basis af for-

årets overenskomstresultat for arbejderne, at undersøge, hvorvidt funktionærlønningerne vedblivende var et passende udtryk for de enkelte funktionærers stilling og ansvar indenfor bedriften. Det må formodes, at Arbejdsgiverforeningen derved lufter en fornemmelse af, at funktionærene rent lønmæssigt *kan* være forfordelte i forhold til arbejderne. Den nævnte overenskomst skulle sikre roen på arbejdsmarkedet i to år, og gør det forhåbentlig også, men det er jo ikke tilstrækkeligt med arbejdsroen. For funktionærernes vedkommende kommer der jo også et problem, som hedder arbejdsglæden, og en af de bedste måder at befordre denne på, er at sikre medarbejderne en nogenlunde økonomisk sorgfri tilværelse.

Den forhøjelse, arbejderne opnåede, var ikke uvæsentlig, og spørgsmålet er da: Har funktionærene fået en blot tilnærmelsesvis kompensation for stigningen i leveomkostningerne? Det er vi ikke helt enige i, og vi ved, at en del større firmaer har fulgt Arbejdsgiverforeningens henstilling og foretaget en ekstraordinær regulering af funktionærlønningerne. Også indenfor vore firmaer blev der pr. 1. januar d. å. foretaget reguleringer, men det synes beklageligvis som om disse kun har bevirket en forbedring for de mindre gager, medens funktionærer af lederkategorien ikke har opnået tilstrækkelig kompensation, hvad der er så meget mere beklageligt som disse end ikke har fået deres konjunkturtillæg reguleret siden august 1945. For en del af disse lederfunktionærer er der yderligere det forhold, at de praktisk taget har opnået en maksimumløn, hvor udsving normalt kun vil ske, såfremt konjunkturtillæggets grundlag ændres.

Disse kendsgerninger om manglende kompensation for stigningerne i leveomkostningerne bevirker dannelsen — bogstaveligt talt — af et flippoletariat: Funktionærer, der under hensyn til firmaets ansigt må bevare en standard, som de reelt ikke har råd til at leve op til. De gennemfører den imidlertid på bekostning dels af de nødvendige ting, og dels under fraskrivelsen af alt, hvad der hedder normale glæder.

Vi ved godt, at tiderne er de ringest mulige for diskussioner af denne art, men vi ved så sandelig også, at dette ikke er en maskeret form for krav om en almindelig lønforbedring, men det er en ubetinget og bydende nødvendighed at opnå en hurtig og effektiv løsning på problemet således, at lederfunktionærerne kan føle, at vore firmaer virkelig påskønner deres arbejde.

Selv om vi ikke i disse drøftelser med direktionen øjeblikkeligt har opnået noget positivt, er det vor opfattelse, at man fra direktionens side har forstået og anerkendt det rigtige i vore synspunkter, således at håbet om en tilfredsstillende løsning fremdeles består. Vi på vor side forstår selvfølgelig også de betænkeligheder, man fra direktionens side må nære ved, som den økonomiske situation udvikler sig, at træffe afgørelser i dette spørgsmål uden at have gjort sagen til genstand for de aller alvorligste overvejelser.

Imedens disse overvejelser står på, kan vi ikke dy os for — med hensyn til resultatet — at hente trøst i den tale, som ingeniør Frits Philips holdt ved Svenska A/B PHILIPS' 25-års jubilæum:

„that the most important thing for the PHILIPS organization is not to sell a certain number of radio

sets or lamps every year, but to care for the PHILIPS people so as to make them happy in their work and in their time off.“

Vi har endvidere taget spørgsmålet op om gageregulering ved overflytning til mere betroet arbejde og har nået tilsagn om, at regulering vil ske enten ved tiltrædelsen af stillingen eller gøres betinget af tilfredsstillende forløb af en nærmere fastsat prøvetid. AA

Guldbryllup I EINDHOVEN

Onsdag den 9. juni blev en strålende dag i Eindhovens og PHILIPS-koncernens historie, thi et guldbryllup er jo i sig selv en sjælden begivenhed, men dobbelt bemærkelsesværdigt bliver det, når det fejres med en så storstilet tilkendegivelse som den, der blev Dr. A. F. Philips, den ene af vor koncerns grundlæggere, og hans trofaste og afholdte hustru til del.

Allerede fra tidlig morgen strømmede telegrammer, blomsterdekorationer og gaver ind bogstaveligt talt fra hele verden til den smukke villa „de Laak“ i Parklaan, og et stort an-

Underdel til radiorør

tal deputationer havde foretræde i formiddagens løb.

Dagens højdepunkt blev den store forbidefilering om eftermiddagen.

Kl. 14 $\frac{1}{2}$ startede optoget anført af det vidtberømte PHILIPS' harmoniorkester, og igennem 2 $\frac{1}{2}$ time defilerede i en ubrudt række samtlige afdelingers personale og arbejdere forbi. Tusinder af Eindhovens borgere havde taget opstilling langs ruten for at se på begivenhederne. Og der var nok at se på. Festligt smykkede vogne vekslede med lange kolonner af defilerende funktionærer og arbejdere, og ind imellem kom det ene efter det andet af fabrikkernes mange orkestre. Vognene illustrerede afdelingernes virksomhedsområde; på den ene var der en kæmperadiomodtager med musik i, på en anden et helt fjernsynsstudie, på en tredje køkkenpersonalet fra kantine med en kæmpegyde. Alle servitricerne fra „Ontspanningsgebouw“ fulgte efter i deres klædelige uniformer. Fra glødelampfabrikken var der store optog med glødelamper i fantastiske størrelser, og en hel kolonne marcherede op foran tribunen med lysstofrør-emballager, som pludselig gik op på en stang, og et bogstav på hver emballage dannede til sammen en hyldest til guldbrudeparret. PHILIPS' brandkorps marcherede op i uniformer, transportafdelingen kørte forbi med alle de nyeste kæmpelastbiler, den medicinske afdeling havde en vogn med røntgenundersøgelse for tuberkulose og børn, der lå under biosollamper; bagefter alle sygeplejerskerne i deres hvide dragter. Et helt afsnit af optoget omfattede alle de belgiske arbejdere, der virker i Eindhoven; de førte det belgiske flag i spidsen.

Ja, det er kun korte glimt af det næsten endeløse tog, men man fik et

Apparatfabrikkens vogn med kæmpemodtager BX 680 A

imponerende overblik over de mange artikelområder, som PHILIPS-koncernen arbejder med. Samtidig kunne man ikke undgå at fornemme en overvældende følelse af det stærke fællesskab, der knytter alle ansatte sammen og knytter dem sammen med familien PHILIPS. Det var en enestående hyldest til det ærværdige guldbrudepar, og det må i sandhed have været en stor og glædelig dag for dem.

Alt blev naturligvis optaget på film, og det var en overbevisende demonstration af teknikkens store fremtidsmuligheder, at filmen allerede næste aften blev transmitteret over PHILIPS' fjernsynssender, hvor de udenlandske gæster fik lejlighed til at se den på PHILIPS' moderne projektionsmodtagere.

Vi, der var til stede ved disse festligheder, vil altid bevare vore indtryk i erindringen som en stor oplevelse og som en manifestation af et enestående sammenhold mellem koncernen og familien PHILIPS! Svap.

SILKEBORG AFDELING

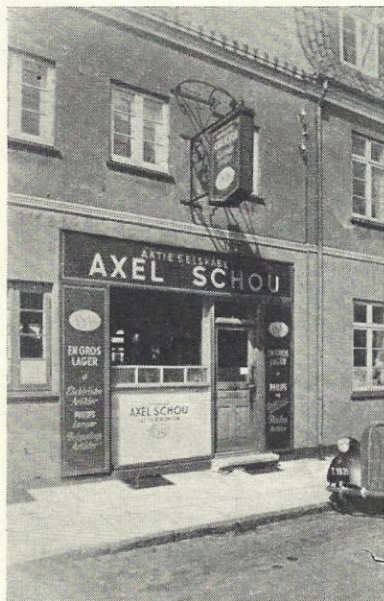
Silkeborg-afdelingen blev startet den 20. april 1928. Vi begyndte i en 2 værelses lejlighed med entre og køkken. Her indrettedes entreen til ekspeditionslokale, køkkenet til pakrum, det ene værelse til kontor og det andet værelse til lager. Men snart var dette for småt, hvorfor vi allerede i oktober samme år smed en skomager, der havde butik og værksted ved siden af, ud, og her indrettede vi så ekspeditionslokale, og på første sal over skomageren var der en tømrer, der havde en hyggelig 2 værelses lejlighed, også han måtte ud, og der indrettedes kontorlokaler og „privatkontor“ for „chefen“.

Efterhånden måtte der skaffes mere plads, og den fandt vi i bag-

Kontoret

gården hos en sukkerkoger, hos hvem vi lejede yderligere 2 ret store lokaler, som så benyttedes til „levende stemmer“ og den første PHILIPS modtager. Før som nu arbejdede sælgerne på at sælge mere end fabriken kunne fabrikere, og fabriken på at fabrikere mere end sælgerne kunne sælge; dette gav naturligvis resultat, således at afdelingen allerede i 1929 var oppe på en omsætning af $\frac{3}{4}$ million, og i 1930 nåedes omtrent millionen. Nu opstod igen et nyt problem: Salget af modtagere krævede, at vi også kunne reparere disse, og så indrettede vi værksted for reparation — service — og igen måtte vi se at finde udvej herfor, som bestod i, at vi „brød ind“ til en arkitekt på første sal ved siden af privatkontoret, hvor han måtte afstå et værelse til dette brug. Omsætningen er siden starten for 20 år siden gået støt fremad, selv krigen og besættelsen kunne ikke standse denne fremgang, som sikkert vil få yderligere fart på med alle de muligheder vort hovedfirma nu fører frem på markedet i form af neon — lysstoflamper — etc.

Facaden

SILKEBORG PERSONALIA

J. A. Jacobsen, repræsentant, f. 17. 8. 1898 i København, var endnu ikke færdig med skolen, da han den 1. 9. 1909 — altså som

11-årig begyndte sin karriere i firmaet, hvor han gik til hænde som eftermiddagsbud. Har gennemgået hele sin handelsuddannelse i ASAS, hvor han efterhånden blev repræsentant. Da Silkeborg afdelingen blev oprettet den 20.

april 1928 blev J. A. Jacobsen udpeget som leder af denne afdeling, som han med god købmansmæssig forståelse har drevet op til at være en afdeling, man indenfor branchen regner med. Kan virke noget sippet, men der er grund til at tro, at dette alene skyldes hans ønske om, at Silkeborg afdelingen skal være en mønsterafdeling. Vil gerne ses, og er umådelig stolt over at være gift med $\frac{1}{2}$ -delen af spindesiden i Viborg byråd. Gjorde en gang forsøg på at blive lidenskabelig lystfisker. Stangen blev i hvert fald købt, men onde tunger påstår, at der gik møl i den, medens den opholdt sig i afdelingens lokaler. J. A. er en af firmaets ældste funktionærer og som sådan kan han til næste år fejre 40-års jubilæum.

O. G. Christiansen, lagerforvalter, f. 28. 4. 1913 i Laven. Fik allerede som 13-årig budplads hos skrædermester V. Eriksen i Silkeborg. Denne plads passede han i to år samtidig med, at han læste til mellemskoleeksamen, der blev bestået i 1929. Blev ansat i Silkeborg afdelingen som assistent d. 10. 12. 1929, hvor han ved sin store flid og påpasselighed altid har gjort god fyldest. Den 1. maj 1937 udnævntes han til lagerforvalter, hvilken stilling han fremdeles indehaver. Aftjente sin værnepligt som ballonsoldat. Herfra stammer formentlig hans store interesse for svæveflyvning. Er en særdeles habil svæveflyver. Havde i 1938 Skandinaviske rekord i varighedsflyvning med 8 timer og indtil for ganske nylig dansk længderekord på 149 km for en flyvning Silkeborg—Sæby i 1947.

Svend Erik Christiansen (kaldet Svendsen), lagerassistent, f. 2. 2. 1924 i Fæmøller.

Efter at have taget en særdeles smuk realeksamen var han $\frac{3}{4}$ år ansat i Dansk-Svensk-Stål A/S, men da ASAS, Silkeborg afdeling var ude efter en ekspedient, søgte og fik han denne stilling, som han tiltrådte d. 20. januar 1943. Er en

stille og solid medarbejder, som i den rigtige ASASånd forstår at betjene distriktets kunder. Hyggelig familiefader, der tilbringer sin meste fritid i kolonihaven, hvor han gør sit til at leve op til Steinbecks idealttilværelse: mangfoldiggøre jorden og leve af landets fedme.

Peter Johansen, lagerassistent, f. 28. 2. 1926 i Føvling sogn pr. Brædstrup. Efter bestået mellemskoleeksamen kom han i lære hos M. C. Nielsen, Silkeborg. Dette job holdt han ud i $\frac{3}{4}$ år, da han opnåede en guldgravertjans ved Virklund Gengas Savværk. Han blev revet væk fra denne tjans efter 1 års forløb for at blive iført den yderst klædelige CB-uniform, som han har med ære i 11 måneder. Den 16. november 1946 dukkede han op hos ASAS, hvor han siden har gjort sig nyttig på lageret. Elsker spænding og er ivrig tilskuere (og spiller) ved hestevæddeløb. Går mægtigt op i spændende fodboldkampe, men keder sig gudsjammerligt ved ligegyldigt spil. Det var Johansen, der i sidste nummer af PAP-Æsken sås som sovende tilskuere til kampen Norge—Danmark.

Ruth Christensen, kontorassistent, f. 4. 12. i Lemming, tiltræder sin stilling den 1. august i år. (Se Billede Side 11.) Her kan vi altså ikke bringe sladder, men må — og det gør vi også med glæde — nøjes med at bringe følgende lovende facts: Mellemskoleeksamen ug?, realeksamen ug? og handelsmedhjælpereksamen stort mgX. 3-årig alsidig handelsuddannelse hos kolonialgrosserer Carl Christensen, Silkeborg, hvorfra hun efter en regnfuld sommerferie altså møder frisk og veloplagt hos os den 1. august.